

Skideballe.

Hvor mange gange, har jeg stået foran et spejl og skældt ud, på mig selv? Utallige!

Det sker også, at andre får et fur. Sådan får jeg styr på mit temperament, når det koger over.

Når jeg har tudet og været gennem en tid med megen smerte og er blevet træt af den tilstand, har jeg stillet mig op foran mit eget spejlbillede og talt dunder, til fjolset derinde.

Undskyld mit ordvalg – men det er altså, hvad jeg har fortalt mig selv.

”Hvad fanden tuder du over?” ”Dumme kælling!” ”Du ved det jo godt!”

”Få de røvhuller ud af dine tanker og kom videre.”

”Sådan har det altid været og det bliver ikke anderledes.”

”Hvis du vil videre, må du selv sørge for at komme det.”

”I dit liv er der ingen at stole på. Hvor helvede skulle de pludseligt komme fra?”

”Du må lære at genkende psykopaterne og iglerne - og reagere i tide.”

”Se, at få gjort noget ved dit udseende, du har jo snot i hele hovedet. Kom ud blandt mennesker.”

”Det skal fandme være løgn, få fingeren ud og kom i gang. Der er kun dig til det!”

Der er meget – meget mere - jeg tror, jeg beholder resten for mig selv.

De følgende ord, svarer nogenlunde til, hvad jeg har fortalt en alkoholiker, som mente - alle andre havde et bedre liv end han. Derfor opførte han sig frygtelig egoistisk. Han var ved, at gå til i selvmedlidenhed.

Jeg gider ikke mere, at bruge mine kræfter på at forstå andre menneskers dårlige opførsel.

Min tid er ikke mere til, at undskylde en person som har det dårligt, eller er ked af det og bruger dette som begrundelse for, at opføre sig som et dumt svin overfor alle de, som godt vil hende / ham. De andre er jo ligeglade, de går bare.

Det er endnu en kvote, jeg har opbrugt.

Hvis du har noget udestående med nogen, så få det ud af verden, eller affind dig med at shit happens. Og kom videre.

Er det noget, du ikke selv kan klare, så åben din mund og bed om hjælp. Det er vi andre, der har måttet. Du bestemmer selv, hvor længe du vil lide.

Lad være med at begrunde din tavshed med, at du arbejder med dig selv. Uden et andet menneskes hjælp, kommer de færreste nogen vegne.

Måske har du blot brug for en god og ærlig snak. Eller nogle redskaber til selv at overvinde det bjerg af problemer, du står overfor.

Hver gang jeg har hørt nogen sige ”Jeg arbejder meget med mig selv,” har jeg stået overfor et menneske, som nærmest var krumbøjet af at glo på den finger, som var begravet i hendes / hans egen navle.

Nogle elsker og dyrker endda deres problemer. De går nærmest i panik, hvis jeg påtaler, at de kan blive dem kvit.

De kører i ring og er skide anstrengende i længden. De kommer ofte til at støde alle fra sig, til trods for at det er det modsatte de ønsker. Det kan blive meget ensomt i sidste ende.

Så løft dog blikket og se dig om i livet. Du er ikke så speciel, som du tror og det er dine problemer såmænd heller ikke.

Du er bare så uheldig at leve i et samfund, hvor vi ikke taler om det, der er svært. Og der passer du jo åbenbart godt ind! Et samfund af brokrøve. Som med deres søgen efter noget nyt at være utilfredse med, overser alt det værdifulde som det kan betale sig at bruge energi på. Det ægte.

Alt det der har rod i kærligheden.

Det modsatte af egoisme – ignorens og Janteloven.

Faktisk har vi grinet meget sammen senere over skideballen. Han drikker stadig.